

"היום אני רוצה לחלק שיר קדוש וכמה מילים מרב שלמה זצ"ל. בשבוע הבא, אנחנו מתחילים את חודש אלול, וכולנו צריכים ורוצים להתעורר. אז כאן יש שיר אידיש ישן, שיר שרב שלמה חילק איתנו. זה שיר באידיש מימי השטעטל [כפר או עיירה קטנה]. פעם שמעתי שרב שלמה אמר לנו שבימים ההם, לפני שהיו לאנשים שעוני אזעקה, בשטעטל, היה בן אדם אחד שהיה הולך בחוצות בשעות המוקדמות בבוקר, ובעדינות היה דופק על הדלתות של האחים והאחיות הקדושים, ושר: "גוואלדשה ברידר וואס שלופט דו [איהר]?" בקול מתוק ומלא אהבה.

בתירגום חופשי זה אומר: 'זה נורא, אחי, זה איום! אחי, למה אתה יושן? זה הזמן לומר תהילים, זה הזמן להתפלל [דאווען], זה הזמן ללמוד! אז מדוע אתה יושן? אם אתה לא אומר תהילים, אם אתה לא מתפלל, אם אתה לא לומד, ואתה רק ישן, מה המטרה שלך בעולם הזה, מה אתה תביא עמך לעולם הבא?'

בחרוז האחרון יש צעקה לבבית ומלאת אהבה בשבילינו. עלינו להקשיב, להקשיב בעמקות ועם הרבה לב, עם הרבה נשמה... 'אם אתה לא אומר תהילים, אם אתה לא מתפלל, אם אתה לא לומד, ואתה רק ישן, אז אתה לא (חי כמו) יהודי, אתה לא יהודי. ואם אתה לא יהודי, מה הערך שלך בעולם הזה, מה אתה תביא עמך לעולם הבא?'

אוי וי! איזה מילים חזקות! בכל מדרגה שאנחנו נמצאים, ואולי אני לא מדבר עליך, אבל אני ובטוח מדבר לעצמי, כולנו צריכים להתעורר. אנחנו כאן לעשות את העולם הזה למקום ישיבה של השם. אנחנו צריכים להביא את תהילים- שירים של תהילה לשם, לתוך העולם הזה. אנחנו צריכים להביא את דאווענינג- מילים של תפילה לתוך העולם הזה. אנחנו צריכים להביא את לימוד התורה לתוך העולם הזה.

זה איך אנחנו מביאים את אור השם לתוך עולם הזה, ואנחנו צריכים את זה כ"כ הרבה. ונעבעך, יש כ"כ הרבה זמן שאנחנו כאילו חסרי הכרה. למדנו בעבר מרב שלמה זצ"ל שאלול הוא חודש של תיקון הדברים שעשינו באופן נכון, אבל עשינו אותם בלי להיות מודעים, בלי 'להיות שם' עם כל הלב והנשמה. איך אנחנו מתקנים חוסר-הכרה? שהשם יברך אותנו להתעורר, שנהיה מבורכים עם ידידים ואהובים שאכפת להם מספיק לעורר אותנו באופן המתוק והאהוב ביותר. יהי רצון שנזכה כולנו להקשיב בעמקות, להקשיב עם הרבה לב והרבה נשמה." (הרב שלום ברודט)